

Så minns Herbert Jönsson

”Per Svens” Amelie

I bygderna brukade förr finnas personer som man kallade för original. Folk som inte var precis som alla andra. En sådan var till exempel Amelie. Första gång jag såg henne var när jag gick i skolan. Hon gick då och hade garn och stickade samtidigt som hon gick. Fast hon fick gå väldigt sakta så jag tror inte hon vann så mycket tid på det sättet. Ibland kom hon till mejeriet med mjölkspannar som hon hade kommit för sent med till mjölkskjutsen. Hon hade ett litet lantbruk som hon ärvt efter föräldrarna. Enda sättet o komma någon stans var o gå. Hon lär ha varit prismedveten för hon talar om att hon gick till Kvidinge för o köpa en kam, för de var billigare där. Om de var de blanka knapparna eller det var militären som intressera henne, vet jag inte men hon brukar gå ner till Bonnarp där husarer var förlagda. Något som jag särskilt minns om Amelie, var när jag i början på 1950-talet hade skaffat bil. Jag var på väg till Kågeröd o såg att Amelie gick på väg dit.

Jag stanna o fråga om hon ville åka.

Hon fråga då, vem är han?

Ja sa då att jag var från Klöva.

Amelie frågar: Känner han Adolf?

Ja, det är min farbror sa jag.

Känner han Johannes Pålsson?

Ja, det är min morfar.

Då våga hon åka med mig men hon ville sitta i baksätet.

När vi var framme i Kågeröd peta hon mig i ryggen o fråga:

Vad tar han för turen?

Jag bjöd på skjutsen så det kostar ingenting.

Det var ju snällt sa hon o tacka för åkturen.